

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului Turculeț Vasili prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Turculeț Vasili Valeriu,

născut la 04 octombrie 1981, originar și domiciliat până la reținere în or. Edineț, str. 31 August, nr. 62,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 10 august 2015 - până la 19 octombrie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 13 noiembrie 2015 - până la 27 ianuarie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 14 iulie 2016 - până la 07 decembrie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 19 octombrie 2015, Turculeț Vasili a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 6 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Pleșco Nicolae, în privința căruia cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Turculeț Vasili împreună și de comun acord cu Pleșco Nicolae la data de 07 ianuarie 2015, aproximativ la orele 21³⁰, aflându-se pe str. 31 August, în apropierea casei nr. 56 din or. Edineț, urmărind scopul sustragerii bunurilor altor persoane, au comis un atac asupra cet. Rotaru Natalia, unde Turculeț Vasili i-a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea feței, după care deschis i-au sustras geanta din piele de culoare surie în care se aflau bani, bunuri materiale și buletinul de identitate, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 3000 lei.

În rezultatul acțiunilor violente părții vătămate i-au fost cauzate conform

raportului de expertiză medico-legală nr. 25 din 09.01.2015 vătămări corporale ușoare.

3. Nefiind de acord cu sentința cu apel a contestat-o avocatul Chistruga Aliona în numele inculpatului Turculeț Vasili, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, argumentând următoarele:

- acuzarea nu a prezentat probe, care ar demonstra participația lui Turculeț V. la săvârșirea infracțiunii;

- inculpatul Pleșco N. în instanța de judecată a declarat că jaful l-a săvârșit împreună cu o altă persoană, dar nu cu Turculeț V. însă instanța nu a ținut cont de aceste declarații;

- procesele - verbale de audiere în calitate de bănuți a lui Turculeț V. și Pleșco N., procesul-verbal de audiere în calitate de învinuit a lui Pleșco N.; procesul-verbal de confruntare din 25.06.2015 și procesul-verbal de reconstituire a faptei din 25.06.2015, urmau a fi declarate nule în conformitate cu prevederile art. 251 CPP „deoarece au fost încălcate prevederile legale referitoare la participarea obligatorie a interpretului, traducătorului”;

- declarațiile martorului Costăș A. urmau a fi apreciate critic, deoarece aceasta activează în calitate de ofițer de urmărire penală în cadrul IP Edineț, iar declarațiile martorilor Munteanu A. și Vicol Iu. sunt contradictorii;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, apelul declarat a fost respins, ca nefondat.

5. Curtea de Apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, apreciindu-le din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Turculeț V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele apelantei referitor la faptul că la data săvârșirii infracțiunii Turculeț V. se afla în or. Căușeni, deoarece acestea vin în contradicție cu declarațiile martorului Vicul C., și declarațiile date în calitate de bănuț și învinuit a lui Pleșco N.

Colegiul penal a respins afirmațiile avocatei referitor la faptul că dreptul inculpaților, de a fi asistați de interpret și translator în cadrul urmăririi penale a fost încălcat, or inculpații fiind asistați de avocați, nu au declarat că nu cunosc limba în care au fost audiați, ulterior aceștia au fost asistați de interpret, în sensul dat nefiind stabilite încălcări.

Instanța de apel a menționat, că nu pot fi reținute și urmează a fi respinse

și alegațiile invocate în apel referitor la declararea nulității unor acțiuni de urmărire penală, pe motiv că au fost efectuate în lipsa unui interpret, or în procesele-verbale de audiere a lui Pleșco N. în calitate de bănuț și învinuit este făcută menținea că acesta dorește să facă declarații în limba de stat.

Colegiul penal a respins ca fiind nefondată și solicitarea avocatului de a fi declarate nule actele procedurale, care au stat la baza învinuirii lui Turculeț V., cum ar fi procesele-verbale de audiere a martorilor Munteanu A., Costaș A. din 25.06.2015, și procesul-verbal de reconstituire a faptei din 25.06.2015, deoarece din materialele cauzei cu certitudine rezultă, că acțiunea procesuală de verificare la fața locului a declarațiilor lui Pleșco N. a avut loc cu participarea lui Munteanu A. și Costaș A. anume la 25.06.2015, fapt ce rezultă din procesul-verbal respectiv, astfel temei de declarare a nulității acestor declarații nu s-au stabilit.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Melnic O. în numele inculpatului Turculeț V., care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat recurentul a invocat următoarele:

✓ instanța de apel a examinat unilateral apelul reieșind doar din probele prezentate de acuzare, fără a ține cont de declarațiile inculpatului Turculeț V. declarațiile inculpatului Pleșco N. date în cadrul cercetării judecătorești, declarațiile martorilor apărării Șerban M., Șerban M., Șerban P.;

✓ probele puse la baza învinuirii - urmau a fi declarate nule, și anume:

- procesul-verbal de audiere a coautorului infracțiunii Pleșco N., deoarece acesta a fost audiat în lipsa translatorului, în situația în care acesta este analfabet și vorbitor de limbă rusă; - procesele verbale de audiere a martorilor Costaș N. și Munteanu A.; procesul-verbal de reconstituire a faptei din 25.06.2015, or martorii nominalizați au declarat că au fost invitate în calitate de asistenți procedurali la 15.06.2015 la petrecerea acțiunii de reconstituire a faptei, pe când acțiunea procedurală este datată cu 25.06.2015, fapt ce demonstrează că această probă a fost denaturată; - din declarațiile martorilor sus numiți rezultă că au participat la acțiunea de reconstituire a faptei la data de 15.06.2015, împreună cu bănuțul Pleșco V. care la acea dată nu avea calitatea de bănuț, acesta fiind recunoscut în această calitate abia la 25.06.2015;

✓ Martorii Costaș N. și Munteanu A. contrar prevederilor art. 82 alin. (1) CPP au participat în calitate de asistenți procedurali la efectuarea unor acțiuni de

urmărire penală;

✓ Probele scrise puse la baza deciziei instanței de apel prin care a fost menținută sentința, confirmă doar că a fost săvârșită o faptă ilicită, însă nici de cum nu dovedesc vinovăția lui Turculeț V. în săvârșirea acestei infracțiuni;

✓ Apărarea printr-un demers a solicitat audierea martorilor Belevac Z., Leșan A. și Leșan N., care ar fi putut confirma că la data săvârșirii infracțiunii Turculeț V. se afla în or. Căușeni, demers care însă neîntemeiat a fost respins de instanța de apel, prin ce a fost încălcat principiul egalității armelor, contradicționalității, inclusiv accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare;

✓ Colegiul penal nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia contestată nu conține o argumentare în partea respingerii apelului declarat de apărare;

✓ Instanța de apel contrar prevederilor art. 414 alin. (1) CPP nu a verificat corectitudinea și temeinicia sentinței instanței de fond limitându-se doar la constatările făcute de aceasta.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, solicitând dispunerea inadmisibilității acestuia pe motiv că recurentul nu a argumentat ilegalitatea hotărârii cu indicarea problemelor de drept și temeiurilor prevăzute la art. 427 CPP, dar solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei sus menționate, deoarece aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei de recurs.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a hotărârilor judecătorești pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe

care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, a audiat inculpații, partea vătămată, martorii acuzării Rotaru N., Costăș A., Vicul C., Munteanu A., precum și martorii apărării Șerban Maria, Șerban Piotr, Șerban Marina, Radu Nicolai și actele cauzei: raportul de constatare medico-legală nr. 25 din 09.01.2015; procesele-verbale de audiere în calitate de bănuit și învinuit a lui Pleșco N.; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul faptei cu tabelul foto din 25.06.2015; procesul-verbal de confruntare între Pleșco N. și Turculeț V. - pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Turculeț V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b),e),f) Cod penal, este integral dovedită.

Instanța de apel, reținând prevederile art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală și respectând aceste prevederi, a audiat inculpatul Turculeț V. (care a contestat sentința), a cercetat și verificat declarațiile martorilor, precum și probele administrate în cauză, pe care le-a apreciat, conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Astfel, argumentele recurentului precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, într-un final, vinovăția inculpatului nefiind dovedită, contravin materialelor cauzei, or, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor și circumstanțelor cauzei și a constatat dovedită fără echivoc vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Nu pot fi reținute afirmațiile, precum că infracțiunea nu a fost comisă de inculpat, pe motiv că la data săvârșirii acesteia Turculeț V. se afla la domiciliul socrilor săi din or. Căușeni, deoarece se combat prin probele cauzei, și anume prin declarațiile martorului Vicul C., care cu certitudine a declarat că în ziua de 07 ianuarie 2015 l-a văzut pe inculpat în or. Edineț, acesta venea din regiunea

pieței orășenești (f.d.104-105, vol. II) și a complicelui său Pleșco N. date în calitate de bănuit și învinuit, precum și susținute în cadrul efectuării acțiunilor procesuale și anume reconstituirea faptei și confruntarea, care a declarat că jaful l-a săvârșit împreună cu Turculeț V. la propunerea ultimului.

Colegiul menționează că, potrivit art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel, iar la aprecierea probelor judecătoria sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă, va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins demersurile părții apărării privind administrarea de noi probe și audierea în calitate de martori pe cet. Belevac Z., Leșan A. și Leșan N., instanța de recurs menționează că, din procesul-verbal al ședinței instanței de apel, rezultă că instanța a pus în discuție demersul dat și, după audierea opiniei părților, a decis de a-l respinge, pe motiv că un astfel de demers nici la urmărirea penală, nici în instanța de fond nu a fost înaintat în speță, nefiind stabilite careva circumstanțe care l-ar fi împiedicat pe inculpat sau avocatul acestuia de a solicita audierea martorilor nominalizați în ședințele instanțelor de fond.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel corect a respins demersul părții apărării în acest sens, or, reiterând alegațiile instanței de apel, afirmațiile inculpatului privind încălcarea drepturilor sale procedurale sunt declarative.

Neîntemeiat consideră instanța de recurs și temeiul invocat de partea apărării, precum că probele puse la baza învinuirii și anume procesele-verbale de audiere în calitate de bănuit și învinuit a lui Pleșco N., procesul-verbal de reconstituire a faptei și procesul-verbal de confruntare între Pleșco N. și Turculeț V.- urmau a fi declarate nule pe motiv că Pleșco N., a fost audiat în lipsa translatorului, or din conținutul actelor enumerate mai sus rezultă clar, că Pleșco N. care a fost audiat în prezența avocatului nu a solicitat să fie asistat de un translator, precum și nu a invocat că dorește să facă declarațiile în limba rusă despre aceasta fiind făcute mențiuni în actele respective „*Declarațiile doresc să le fac în limba de stat, pe care o posed bine*”. Mai mult, în cadrul cercetării judecătorești

Pleșco N. în prezența avocatului și translatorului nu a declarat că depozițiile consemnate în actele indicate nu corespund celor pe care dânsul le-ar fi dat în realitate. Dimpotrivă, acesta a confirmat că la urmărirea penală a declarat că infracțiunea a săvârșit-o împreună cu Turculeț V. explicând că astfel a dorit să se răzbune pe acesta. Prin urmare, faptul că Pleșco N. în instanța de fond și-a schimbat depozițiile, nu confirmă că în cadrul urmăririi penale au fost admise careva încălcări, care atrag nulitatea actului procedural, după cum solicită recurentul.

Nu poate fi reținută nici afirmația recurentului, precum că conținutul proceselor-verbale de audiere a martorilor Costăș N. și Munteanu A.; procesului-verbal de reconstituire a faptei din 25.06.2015, au fost denaturate, or martorii nominalizați fiind audiați în cadrul cercetării judecătorești au declarat că au participat în calitate de martori asistenți la reconstituirea faptei în luna iunie 2015, însă nu au putut concretiza la ce dată anume a avut loc această acțiune de urmărire penală. Referitor la inexactitatea din procesele-verbale de audiere în calitate de martori a cet. Costăș N. și Munteanu A. Colegiul consideră, că în aceste acte procesuale s-a strecurat o eroare materială, or această acțiune de urmărire penală într-adevăr a avut loc la data de **25 iunie 2015** și nu la 15 iunie 2015, după cum eronat este indicat.

Cât privește argumentul apărării precum că martorii Costăș N. și Munteanu A. au participat în calitate de asistenți procedurali contrar prevederilor art. 82 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul le consideră neîntemeiate, or din declarațiile martorilor nominalizați date în cadrul cercetării judecătorești (f.d.95, 114 vol. II) rezultă că la momentul efectuării acțiunilor de urmărire penale în prezenta cauză, acestea nu erau angajate al organului de urmărire penală. Tot aici, Colegiul reține că nu sunt temeiuri de a da o apreciere critică declarațiilor acestor martori, deoarece acestea, au făcut declarații sub jurământ fiind avertizate de răspunderea penală în baza art. 312-313 Cod penal.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și probelor administrate și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Probele administrate în cauză dovedesc în mod cert, că Turculeț Vasile se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b),e),f) Cod

penal. Astfel, atât instanța de fond cât și cea de apel au soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. Totodată Colegiul statuează, că la aprecierea probelor judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Prin urmare se constată, că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Ținând cont de cele menționate, Colegiul conchide că faptei săvârșite de Turculeț V. i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă inculpatului i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte, la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului Turculeț Vasili, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui *Turculeț Vasili Valeriu*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 ianuarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti